

Viru-Roelast

Viru-Roela kultuuritegevus on viima-sel ajal märgatawalt lõnfama hakanud.

Kooliõpetajad, walla täitemikomitee, ühis-kaupluse ja teiste kohalikkude asutustega ametnikud loewad oma kohused täidetuks, kui nad on oma ametiajalise töö teinud. Mis aga puutub rahwa arendamisse, siis ei näe selle vastu kellelegi huvi olewat.

Ainsaks meelesahutuseks, mida rahwale kohapeal pakutakse, on tants, mis aga ka kõige tuimema ja ühekskülgsema inimesegi lõpuks ära tüütab.

Küsides kohapealseilt tegelasilt selle loiduse põhjust, kurdetaisse jõudude puuduse üle, kuna aga samal ajal terve hulk noori inimesi oma energiat kasutult kulutab joomingutel ja kaardilaua taga istudes.

Hiljuti on asutatud ka punane nurk, kui seda nii wõiks nimetada, seest õigemini nimetaksin seda kohta küll mustaks nurgaks.

Katkise tapetiga seinal on nagu vilkeks asetatud riigiwapp ja põrandal, milline vaksilt saetud paberossiotsste ja muu prähiga, leiad waewalt koha kuhu astuda. Laval asetsevast makulatuurihunnikust leiad ehit fogemata ajalehe, mis kannab ei-last kuupäewa.

Seinalehte kui niisugust peetakse üldse ülearuuseks, kuna üks juba ilutseb wallamaja seinal oma kolme artikliga, millised onneks ei kannata kuupäewi, seest vastasel korral tulnukks nad juba paari kuu eest seinalt kõrvaldada.

Viru-Roela haritlased teadku, et neist vodatasse teotsemist, seest ainult nende kaasabil ja juhtimisel wõib kultuuritöö õiget wilja kanda.